

Athenaeum Kiadó Könyvklubja - Alef

2011 május 29. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Paulo Coelho az a szerző, aki több mint húsz éves pályafutásától kezdve megosztja az olvasókat: vagy szeretik a könyveit, vagy pedig (jobb esetben) egy regény elolvasása után hallani sem akarnak róla. Én az előbbieket táborát erősítem, habár az Alef a harmadik kötete, ami a kezembe került.

Pár évvel ezelőtől kíváncsiságból elolvastam *Az alkímistát*, amelybe azonnal beleszerettem (bár kritika a mai napig

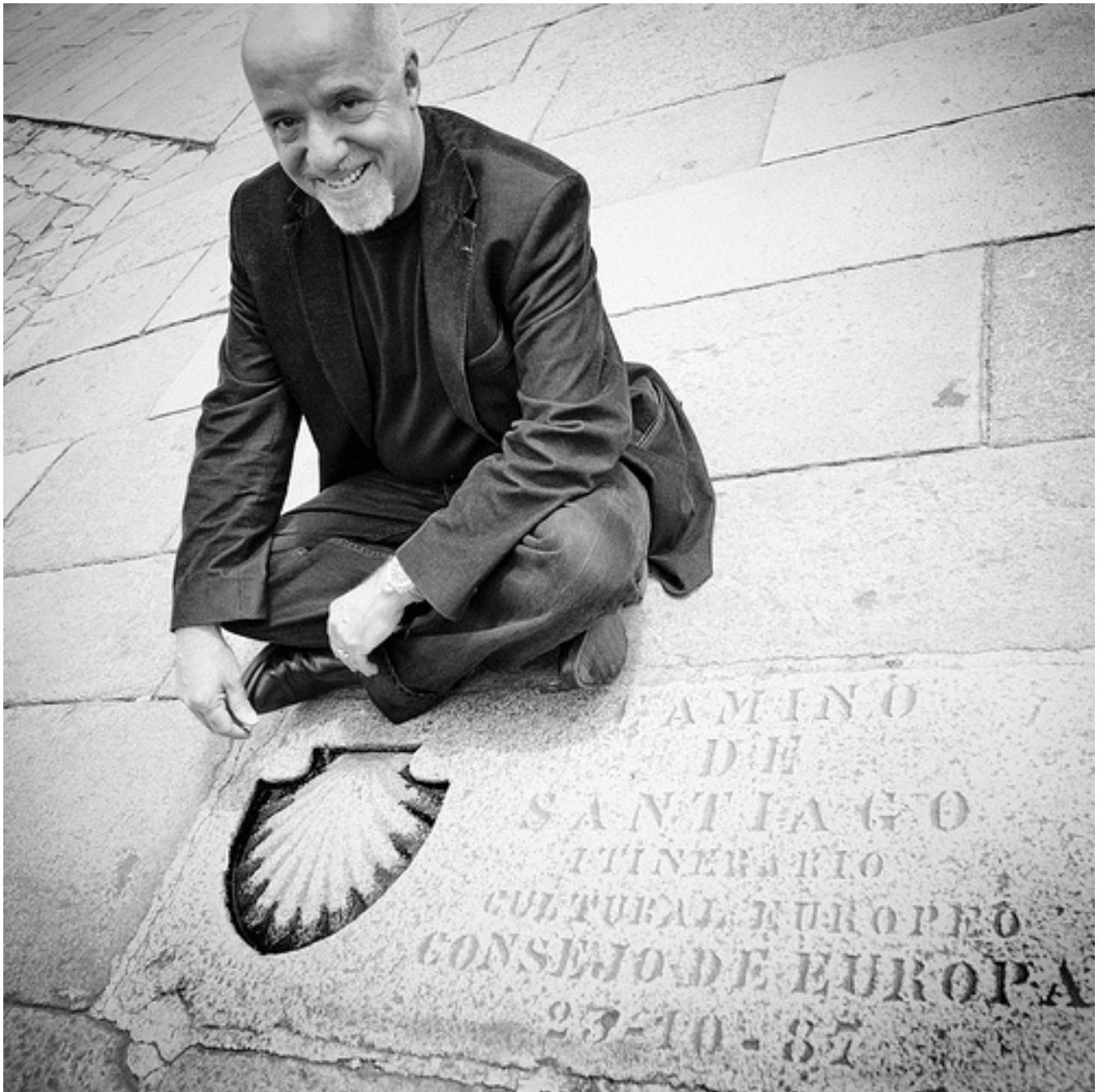
nem született róla), aztán jött a *Tizenegy perc* 2008-ban, majd két és fél évvel később legújabb írása, amelyben ismét spirituális utazásra invitált.

Az Alef nem más, mint az a pont, amikor a tér és idő egyesül. Erre a pontra talált rá 2006-ban Coelho, amikor is Mestere tanácsát követve utazásra indult: felszállt a Transzszibériai Expresszre, amely Moszkvától Vlagyivosztokig vitte el. Útja során vele tartott Yao, egy Tao mester, az orosz kiadója, és egy első látásra felettébb idegesítő és mindenhol jelenlévő rajongó, Hilal. A szerző nem is sejtette, hogy a török lány lesz a kulcs a problémájának megoldásához: a hosszú vonatozás során ráeszmélt, hogy több évszázada ismeri Hilalt, ugyanis egy korábbi térben és időben sorsuk végérvényesen összefonódott.

Ahogy fentebb is említettem Coelho-t vagy szeretni, vagy nemszeretni lehet. Én szeretem az írásait, ami talán annak is köszönhető, hogy nem gyors egymásutánban olvasom a regényeit, hanem 1-2 év kihagyással. Egyesek véleménye szerint korábbi kötetéhez képest az újabb írásai már nem olyan útvesztők - én ezt nem tudom megítélni, de annyit mondhatok, hogy az *Alef* legalább annyira elnyerte a tetszésemet, mint *Az alkimista*, amit a szerző főművének tartanak.

Csodálom Coelho-t, amiért ennyire bátor, hogy ilyen nagy mértékben meg mert nyílni az olvasói előtt. Persze, tisztában vagyok vele, hogy nem 100%-ig igaz az a történet, amit olvashatunk, meg egyfajta hit is kell hozzá (talán amit ő is keresett), hogy teljes egészében befogadjuk a könyvben leírtakat. És éppen ezért szeretem a szerző műveit: néha olyan témákról is hatalmas élvezettel ír, amelyek cseppet sem vagy csak kismértékben érdekelnek. [McCarthy-nál éreztem hasonlót](#), hogy amint elkezdtem olvasni a könyvét, azonnal beszippantott a világa, és az atmoszféráját, a hangulatát még sokáig éreztem, azután is, hogy letettem a könyvet.

Jelen kötetében külön tetszett, hogy valamennyire visszatért *Az alkimista* gyökereihez. Ismét egy hosszú utazást ír le, amely nem csak egyfajta fizikai próbatétel (habár vonattal utazni lényegesen könnyebb, mint gyalog), hanem egyben spirituális "kirándulás" is az út, amellyel jobban megismerhetjük önmagunkat. Külön tetszettek az "időutazásos" részek, amelyben Coelho első életét mesélte el. A gondolatai közül pedig több is megragadott, ezeket hamarosan viszont látjátok majd.

A magyar kiadás is dicséretre méltó: tetszik az egységesség, ahogyan a szerző életműveit kiadják, a kötés jó, a fordítás tökéletes (Nagy Viktória és Coelho nagyon jó párosítás), szerkesztési hibákat is csak elvétve találtam benne.

Remélem, egyszer nekem is sikerül majd - ha nem is együtt utaznom, de - találkoznom a szerzővel, örök élmény lenne akár csak egy pár perces beszélgetés is.

A végére pedig csak ennyit írok, aki olvasta a könyvet, annak nem kell több: 9288.

Értékelés: 10/9

Chris - könyvkritika

A könyv megrendelhet? az alábbi címen:

<http://kiadok.lira.hu/kiado/athenaeum/index.php?action=konyv&id=139399204>

Paulo Coelho: Alef

[Tweet](#)

Ajánló